

Брюксел, 26.4.2017 г.
COM(2017) 196 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА

за оценка на докладвания от Италия пред Комисията и Съвета напредък по събирането на допълнителния налог, дължим от млекопроизводителите за пазарните години 1995/1996 г. — 2001/2002 г.

(съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета)

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА

за оценка на докладвания от Италия пред Комисията и Съвета напредък по събирането на допълнителния налог, дължим от млекопроизводителите за пазарните години 1995/1996 г. — 2001/2002 г.

(съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета)

Настоящият доклад за оценка е изготвен съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета от 16 юли 2003 г. относно съвместимостта с общия пазар на помощ, която Италианската република възнамерява да предостави на своите млекопроизводители (наричано по-долу „решението на Съвета“), съгласно който италианските компетентни органи трябва да докладват ежегодно на Съвета и Комисията за постигнатия от тях напредък във връзка със събирането на дължимата от производителите сума на допълнителния налог за пазарните години 1995/1996 г. — 2001/2002 г.

Съгласно член 1 от решението на Съвета помощта, която Италианската република предоставя на млекопроизводителите, като сама плаща в бюджета на Европейския съюз сумата, която те дължат на Европейския съюз като допълнителен налог върху млякото и млечните продукти за пазарните години 1995/1996 г. — 2001/2002 г., и като им дава възможност да върнат дълга си посредством разсрочено безлихвено плащане за няколко години, се счита по изключение за съвместима с общия пазар, при условие че:

- производителите изплащат дълга си изцяло на равни годишни вноски, и
- периодът на изплащане не надвишава 14 години, считано от 1 януари 2004 г.

Съгласно член 2 от решението на Съвета предоставянето на помощта е обвързано с условието Италия да декларира пред Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) общия размер на допълнителния налог за съответните периоди, както и да приспадне на три равни годишни вноски неизплатеното задължение от разходите, финансирани от ФЕОГА съответно за месеците ноември 2003 г., ноември 2004 г. и ноември 2005 г. С писмо от 26 август 2003 г. Италия надлежно декларира общия размер на допълнителния налог за съответните пазарни години. Оставащите неизплатени задължения бяха надлежно приспаднати от финансираните от ФЕОГА разходи за ноември 2003 г., ноември 2004 г. и ноември 2005 г.

Съгласно член 3 от решението на Съвета се изисква италианските компетентни органи да докладват ежегодно на Съвета и Комисията за постигнатия от тях напредък във връзка със събирането на дължимата от производителите сума на допълнителния налог за пазарните години 1995/1996 г. — 2001/2002 г.

В съответствие с посочената разпоредба, с писмо на AGEA (Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (Разплащателна агенция за подпомагане в областта на земеделието) от 4 ноември 2016 г. италианските органи представиха на Комисията своя единадесети доклад относно плащането на годишната погасителна вноска за 2015 г. (съответстваща на дванадесетата годишна вноска).

Настоящият доклад представлява оценката на Комисията за докладвания от италианските органи напредък за 2015 г. по събирането на допълнителния налог както за седемте пазарни години, обхванати от решението на Съвета, така и за онези, които не са обхванати от него.

Плащане на налога по схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г.

Решението на Съвета, с което на Италия се разрешава да замести своите млекопроизводители, като сама извърши плащането на допълнителния налог в бюджета на Европейския съюз, се отнасяше за 25 123 производители длъжници през 2005 г. — датата на първия доклад до Съвета. За 2015 г. броят на производителите длъжници спадна на 21 189.

От всички производители, за които се отнася докладът и които дължат налог за седемте пазарни години, обхванати от решението на Съвета, първоначално са избрали схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. 15 431 производители. През 2004 г., преди плащането на първата годишна вноска, участващите в схемата за разсрочено плащане на вноски 15 431 производители са дължали общо 345 милиона евро, или около една четвърт от общата сума, дължима от производителите, които са отказали да се присъединят към схемите за разсрочено плащане. Така се оказва, че по-голямата част от производителите с по-ниски индивидуални излишъци са избрали разсроченото плащане, докато производителите с по-значителни индивидуални излишъци (около 8000 производители, на които за седемте пазарни години е начислен налог в размер на около 1 милиард евро) са предпочели да не се включат в схемата за разсрочено плащане. Трябва обаче да се уточни, че всяка година италианските органи получават нови заявления за разсрочено плащане. През 2015 г. са били подадени 22 нови заявления на обща стойност 3,4 милиона евро. Общата сума по схемата за разсрочени плащания от 2003 г. възлиза на 372,33 милиона евро.

Дванадесетата годишна вноска в общ размер 25 390 665,74 EUR е трябвало да бъде платена до 31 декември 2015 г. от 10 540 производители. Извършените от италианските органи проверки показват, че през 2015 г. 10 282 производители са извършили надлежно плащания на обща стойност 24 300 792,83 EUR, което означава, че 97,55 % от производителите са платили в определения срок 95,7 % от сумите, дължими за дванадесетата вноска. Извършените в срок плащания за предишните единадесет годишни вноски, са представлявали съответно 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 %, 96,2 %, 90,5 %, 98,3 %, 96,9 %, 98,2 % и 95,9 % от дължимите суми. Следователно общият размер на налога, събран в рамките на дванадесетте вноски, възлиза на 333 357 062 EUR или приблизително 97 % от общата дължима сума в рамките на тези вноски.

Въпреки че посочените проценти несъмнено показват готовността на производителите, участващи в схемата за разсрочено плащане на вноски, да изпълняват задълженията си, Комисията смята, че последващите действия в случаите на неспазване на сроковете за плащане са важен показател за ангажираността на италианските органи да гарантират строгото спазване на условията по схемата и в крайна сметка цялостното събиране на дължимия налог.

По отношение на дванадесетата вноска все още няма информация за плащанията от останалите 258 производители, които представляват сума в размер на 1 089 857 EUR. (Италианските органи ще докладват за тези плащания в рамките на следващия годишен доклад.)

Що се отнася до единадесетата вноска, от предишния доклад става ясно, че към 31 декември 2014 г. 268 производители не са извършили дължимите от тях плащания, които са представлявали сума в размер на 1 035 351 EUR. Според информацията, изпратена от италианските органи, централните органи са уведомили за всички тези случаи компетентните регионални органи с оглед на това последните да изискат плащането на цялата дължима сума заедно с лихва, която не произтича от схемата за

разсрочено плащане. На практика впоследствие се е оказало, че от 268 производители, смятани първоначално за некоректни платци, 143 всъщност са внесли необходимата сума. От друга страна, 125-те производители, които не са платили единадесетата вноска, са загубили правото си да се ползват от схемата за разсрочено плащане на вноски и срещу тях са образувани производства за принудително събиране на вземанията.

Отмяна на възможността за разсрочено плащане на вноски за определени стопанства

Неплащането дори само на една годишна вноска води до изключване от схемата за разсрочено плащане на вноски, вследствие на което на производителите може да бъде наложен запор за цялата оставаща дължима сума, заедно с натрупаните лихви.

Дванадесет години след началото на схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. общо 855 стопанства са загубили правото си на такова разсрочено плащане, като общият размер на задълженията по изплащане на разсрочените вноски е 30 073 846,37 EUR.

От тази сума обаче са били внесени 12 338 942,12 EUR преди загубването на посоченото право, а 4 596 600,31 EUR са били събрани след посоченото загубване, което е позволило да бъде погасен изцяло дългът на 238 стопанства, тоест оставащите неизплатени задължения възлизат на 13 149 255,86 EUR и засягат 617 стопанства.

Тези данни показват, че усилията, положени от италианската администрация при събирането на налога от производителите, които са изключени от схемата за разсрочено плащане на вноски вследствие на неплащането на една вноска, съвсем не са задоволителни. Освен това, за да получат право да се включат в схемата за разсрочено плащане на вноски, млекопроизводителите е трябвало да се откажат от делата, заведени от тях в италианските съдилища. Ето защо изглежда, че недостатъчната събираемост на вземанията не се дължи на евентуалната продължителност на съдебните дела, а по-скоро на неспособността на италианската администрация да събира ефективно въпросните суми.

Отсрочване на плащането с шест месеца и съответните последици, свързани с държавните помощи

На основание член 2, параграф 12к от италианската Наредба-закон № 225 от 29 декември 2010 г., преобразувана след измененията в Закон № 10 от 26 февруари 2011 г., Италия разреши отсрочването до 30 юни 2011 г. на годишната вноска за 2010 г., по принцип дължима до 31 декември 2010 г. съгласно схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г., одобрена с Решение 2003/530/ЕО на Съвета.

С Решение С(2013) 4046 final от 17 юли 2013 г. Комисията обяви, че отсрочването на плащането на транша от налога за мляко, платим до 31 декември 2010 г., е помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар. Освен това Комисията сметна, че тази помощ е довела до нарушаване на условията, определени с Решение 2003/530/ЕО на Съвета, и че е създавала — за онези, които са се възползвали от нея и по този начин са излезли извън установената от Съвета рамка — нова държавна помощ, която е неправомерна по смисъла на член 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 659/1999 и е също така несъвместима с вътрешния пазар.

С Решение С (2013) 4046 final Комисията разпореди на Италия да предприеме действия, за да ѝ бъдат възстановени сумите на несъвместимата с вътрешния пазар помощ, плюс

натрупаните лихви, от страна на бенефициерите, които са се възползвали от отсрочването на плащането.

Италианските органи предприеха административните действия, които са необходими за процедурата по възстановяване на помощта. Въпреки това на 8 ноември 2013 г. Италия обжалва пред Общия съд решението на Комисията (дело Т-527/13). На 24 юни 2015 г. Общият съд постанови решение, с което частично анулира решението на Комисията: в решението се потвърждава подходът на Комисията по отношение на помощта, свързана с отсрочване на плащането на транша от налога, платим до 31 декември 2010 г., но се отхвърлят заключенията на Комисията по отношение на новата помощ, създадена за онези, които са се възползвали от отсрочването и по този начин са излезли извън рамката на решението на Съвета. Комисията обжалва решението на Общия съд пред Съда (дело С-467/15 Р), който още не се е произнесъл.

Допълнителен налог, дължим за пазарната 2002/2003 година

За пазарните години 1995 г. — 2002 г. съгласно Решение 2003/530/ЕО на Съвета Италия изплати вместо производителите в бюджета на Европейския съюз дължимия от тях допълнителен налог.

Съгласно Регламент (ЕО) № 1788/2003 на Съвета от 29 септември 2003 г., от 2004 г. държавите членки изплащат допълнителния налог директно в бюджета на Съюза.

Пазарната 2002/2003 година обаче не е обхваната нито от решението на Съвета, нито от новата схема, въведена през 2004 г. Като се има предвид превишаването на отпуснатата на Италия национална квота, италианските млекопроизводители, на които се дължи това превишаване, са дължали на бюджета на Съюза 227,76 милиона евро за пазарната 2002/2003 година.

От тази сума:

- 16,58 милиона евро са анулирани със съдебно решение,
- 5,67 милиона евро са включени в схемата за възстановяване от 2009 г. (от тях 2,12 милиона евро вече са платени),
- 60,70 милиона евро са събрани извън схемата за разсрочено плащане на вноски,
- 24,39 милиона евро са станали несъбираеми.

Следователно за пазарната 2002/2003 година в бюджета на Европейския съюз остават дължими 120,42 милиона евро допълнителен налог, представляващи допълнителен налог от млекопроизводителите, които не са се включили в схемата за разсрочено плащане на вноски от 2009 г.

Налог, подлежащ на събиране за пазарните години 1995/1996 г. — 2008/2009 г. и невключен нито в схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г., нито в схемата за възстановяване от 2009 г.

В предходните доклади вече беше подчертан фактът, че схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. и схемата за възстановяване от 2009 г. (с лихвен процент, равен на референтен лихвен процент за Съюза, увеличен с няколко процентни пункта) на практика обхващат само малка част от подлежащия на събиране налог.

Съобщената от Италия обща сума на подлежащия на събиране налог за пазарните години 1995/1996 г. — 2008/2009 г. възлиза на 2,303 милиарда евро. От тази сума в периода 2003 г. — 2015 г. са събрани от Италия 671,8 милиона евро, като 333 357 062 евро са събрани в рамките на схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г., 6,81 милиона евро — в рамките на схемата за възстановяване от 2009 г., и 331,65 милиона евро — извън схемите за разсрочено плащане.

От оставащата сума, т.е. 1,63 милиарда евро:

— една малка част (71,77 милиона евро) е обхваната от схемите за разсрочено плащане, въведени от Италия през 2003 г. и 2009 г., в които са се включили някои млекопроизводители, платци на налога;

— 276,46 милиона евро са обявени за несъбираеми поради несъстоятелност на производителя или отмяна на налога от съда;

— около 1,28 милиарда евро остават дължими от производителите, които са отказали да се включат в схемите за разсрочено плащане и които в по-голямата си част са оспорили допълнителния налог пред италианските съдилища.

Комисията приветства информацията, представена в доклада на италианските органи за дванадесетата вноска, по отношение на текущата обща ситуация във връзка със събирането на налога в рамките на схемата за разсрочено плащане на вноски, въведена през 2003 г.

От друга страна, по отношение на събирането на сумите, които не са включени в схемите за разсрочено плащане (1,28 милиарда евро) и които представляват 94,7 % от общите неизплатени суми на налога за периода 1995/1996 г. — 2008/2009 г. (1,35 милиарда евро), съобщените от италианската администрация числени данни показват, че постигнатият напредък е незначителен. По-специално няма значителен напредък в събирането на сумите, подлежащи на принудително събиране поради това, че въобще не са били оспорени или са оспорени, но впоследствие потвърдени от съответния съд, или са оспорени, но за тях не е издадено разпореждане за спиране на принудителното изпълнение.

Към 31 декември 2015 г. реално събраната сума — извън схемите за разсрочено плащане — възлиза на 331,65 милиона евро, а оставащата дължима сума, подлежаща на принудително събиране, възлиза на 799,38 милиона евро. Комисията отбелязва също, че от неизплатената сума за периода 1995/1996 г. — 2008/2009 г., възлизаща на 1,28 милиарда евро (извън схемите за разсрочено плащане), 484 милиона евро все още не подлежат на принудително събиране, тъй като са оспорени по съдебен ред с разпоредено от съда спиране на принудителното събиране, но трябва да бъдат събрани веднага след като съдът постанови съдебните решения в полза на администрацията.

Анализирайки изменението на сумите, които са дължими извън схемите за разсрочено плащане, и по-специално сумите, дължими за периода, обхванат от решението на Съвета (1995/1996 г. — 2001/2002 г.), досега са събрани 34 % от подлежащите на принудително събиране суми (110,37 милиона евро от общо 324,17 милиона евро). По отношение на подлежащите на принудително събиране суми, които са дължими за целия период 1995/1996 г. — 2008/2009 г., от тях реално са събрани само 25,8 % (278,04 милиона евро от общо 1,077 милиарда евро).

В рамките на подлежащите на принудително събиране суми, дължими за целия период, следва да се прави разграничение между:

— неоспорените суми: от подлежащите на принудително събиране 168,66 милиона евро са събрани 96,05 милиона евро, което представлява 57 % събираемост;

— сумите, оспорени по съдебен ред, за които обаче не е издадено разпореждане за спиране на принудителното събиране: от подлежащите на принудително събиране 178,57 милиона евро са събрани едва 19,29 милиона евро, т.е. 10,8 %;

— сумите, потвърдени от съда: от подлежащите на принудително събиране 730,20 милиона евро са събрани 162,71 милиона евро, т.е. 22,3 %.

Комисията подчертава изключително ниската събираемост в последните две категории. По същия начин от тези 168,66 милиона евро, които въобще не са били оспорени и следователно са могли да бъдат събрани незабавно, остават за събиране още 72,62 милиона евро.

Комисията изразява дълбокото си неудовлетворение от бавния напредък в събирането на частта от налога, която не е включена в схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. и схемата за възстановяване от 2009 г.

Комисията продължава да следи отблизо процеса на събиране на вземанията в Италия, по-специално събирането на налога, който не е включен в схемата за разсрочено плащане на вноски. Службите на Комисията многократно съобщаваха на италианските органи своите наблюдения (включително отрицателни забележки) и изискваха подробна информация за различни аспекти, свързани със събирането на налога върху млякото.

Въпреки това, независимо от многократните искания от страна на Комисията, по-голямата част от дължимите суми на налога все още не са събрани от италианските органи.

По този повод Комисията изпрати на Италия официално уведомително писмо през юни 2013 г., а след това — мотивирано становище през юли 2014 г. Тъй като от отговорите на Италия не личеше значителен напредък в събирането на вземанията, на 26 февруари 2015 г. Комисията взе решение да сезира Съда на Европейския съюз с иск за установяване на неизпълнение на задължения по член 258 от ДФЕС. На 6 август 2015 г. Комисията предяви иск срещу Италия за неизпълнение от нейна страна на задължението ѝ да вземе достатъчни мерки, за да гарантира ефективното и ефикасно събиране на налога върху излишъците, дължим от млекопроизводителите, които са надвишили индивидуалните си квоти през годините, през които Италия е надвишила националната си квота за млякото (дело C-433/15).

Заклучение

Комисията смята, че доколкото се спазват условията за прилагане на схемата за разсрочено плащане на вноски, одобрена от Съвета през 2003 г., постигнатият от италианските органи напредък по събиране на сумата, дължима от производителите, които са решили да се включат в схема за разсрочено плащане на вноски за пазарните години 1995/1996 г. — 2001/2002 г., свидетелства за задоволителното управление на тази схема.

Що се отнася до сумите, които не са включени в схемите за разсрочено плащане на вноски, Комисията вече изрази в последователните си доклади за оценка, представяни на Съвета от 2010 г. нататък, а след това и в официалното уведомително писмо, изпратено на Италия на 20 юни 2013 г., и в мотивираното становище, издадено на 10

юли 2014 г., своята неудовлетвореност от липсата на значителен напредък в събирането на налога, свързан с квотите за млекопроизводство.

Информацията, предоставена от италианските органи в техния доклад относно дванадесетата вноска, показва, че в настоящия случай няма нова съществена промяна по отношение на ефективното събиране на налога, който не е включен в схемите за разсрочено плащане на вноски. Поради значителния размер на неплатения налог и продължителния период, през който трае несъбирането на вземанията, трябва да се заключи, че ефикасността и ефективността на законодателството на Съюза съвсем не са били гарантирани и не се гарантират от италианските органи.

Именно поради това на 6 август 2015 г. Комисията сезира Съда на Европейския съюз с иск за установяване на неизпълнение на задължения по член 258 от ДФЕС (дело С-433/15), по който Съдът още не се е произнесъл.